

stichting PRITHIPURA Infant Home

Jaarverslag 2015

Beste vrienden van Prithipura,

Met een groot genoegen sturen wij u ons jaarverslag. En als elk jaar is de eer aan de voorzitter om het verslag te openen. Voorzitter zijn kan alleen maar als er iets voor te zitten valt. Gelukkig heb ik nog steeds het voorrecht om voorzitter te mogen zijn van het bestuur van Stichting Prithipura. Ik zeg dit zo omdat het bestuur dit jaar iets is geslonken. Enkele maanden geleden gaf Peter Verhees aan dat hij na vele jaren bij het bereiken van de mooie leeftijd van 70 zijn functie neer zou leggen. In Peter zijn woorden 'het is mooi geweest'. Sinds 1987 is Peter betrokken bij de Stichting en heeft zich in de jaren meer dan ingezet. In dit verslag vindt u een schrijven van Peter waarin hij terugblik op al die jaren. Ik ga er daarom niet teveel op in. Wel wil ik middels deze weg mijn waardering en dank uitspreken voor Peter en zijn vrouw Riky, die Peter op de achtergrond altijd gesteund heeft. Ik doe dit namens het gehele bestuur. Zelf heb ik Peter leren kennen in 2005 vlak nadat ik terug kwam in Nederland van mijn stage in Sri Lanka, net na de tsunami. Peter was destijds penningmeester van de Stichting. Terug in Nederland ging ik met een map vol aan bonnen, aankoop- en betaalbewijzen naar Jacques Bergman thuis om met Jacques en Peter in gesprek te gaan over alle uitgaven na de tsunami. Direct leerde ik Peter kennen als een nuchter iemand, betrokken, was goed op de hoogte van wat er allemaal speelde en gebeurde. Als het om de financiën ging, wist hij alles uit het hoofd, niks geen moeilijke excel sheets of programma's. Peter had zo zijn eigen systeem en dat werkte voor hem perfect en daarmee ook voor de Stichting. Die nuchtere blik, zaken niet moeilijker maken dan ze zijn, zijn ondernemerschap, ervaring in het werken met de doelgroep zullen we gaan missen. Maar zeker ook zijn humor, geen vergadering werd afgesloten zonder wat anekdotes of een mop van Peter. Peter hartelijk dank, zoals je zelf al zei, wanneer Prithipura eenmaal in je hart zit gaat het er niet meer uit en blijf je verbonden.

In 2015 hebben we twee projecten kunnen realiseren, namelijk een verbrandingsoven voor de hoofdlocatie van Prithipura en nieuwe omheining voor Anandapura. Hierover leest u in het verslag meer. Wederom kunnen we u met blijdschap vertellen dat er nog steeds jaarlijks vrijwilligers en met name veel studenten naar Sri Lanka afreizen om hun steentje bij te dragen. Van twee van hen leest u hieronder hun ervaringen.

Tevens wil ik u wijzen op onze vernieuwde website waar wij u op de hoogte houden van onze activiteiten en nieuwtjes uit Sri Lanka.

Dank voor uw steun en hopelijk mogen we hierop blijven rekenen want zonder u zouden vele zaken niet mogelijk zijn.

Marcel Reintjes

"Because even the smallest voice deserves to be heard"

Voorzitter stichting Prithipura.

Hoihoi,

Ik ben Mirja Kok, derdejaarsstudent ergotherapie aan de Hogeschool Rotterdam. April 2015 ben ik voor de tweede keer voor een maand naar Sri Lanka vertrokken om daar vrijwilligerswerk te doen. We waren met een groep van 7 studenten. Samen met Denise ging ik voor de tweede keer, de andere 5 studenten waren dit jaar voor het eerst. Doordat Denise en ik al een keer eerder waren geweest, wisten we een beetje wat we konden verwachten.

Ik ben de hele maand werkzaam geweest op Cotagala. We zaten hier met z'n drieën. Het was ontzettend leuk om weer terug te komen op Cotagala, aangezien ik hier het jaar ervoor ook 2,5 week heb gewerkt. Heel veel kinderen, maar ook de ouderen herkenden me nog! Dat maakte het super leuk. Het voelde zelfs een beetje als thuiskomen. We verbleven alle drie op Cotagala zelf, maar waren zowel werkzaam op Cotagala als Ambasevana (de locatie voor de kleinere kinderen).

Tijdens mijn verblijf was het New Year en Visak, twee feestdagen die niet lang na elkaar plaatsvonden. Hierdoor was iedereen heel druk met van alles en konden ze onze hulp goed

gebruiken. Een nadeel was wel dat school hierdoor pas laat begon. De eerste weken dat we er waren, was er nog geen school en, vanwege Holiday, ook nog maar weinig kinderen. Toch hebben we ons nuttig kunnen maken. We moesten een aantal kinderen helpen met wassen/aankleden en eten geven, zij konden dit door fysieke beperkingen niet zelf. Geestelijk waren zij in orde en ze konden ook goed Engels, waardoor het ontzettend leuk was om met ze te communiceren! Daarnaast hebben we ook veel schoongemaakt en de kinderen lekker beziggehouden. We hadden een aantal spullen

meegenomen vanuit Nederland, zodat we leuke dingen met de kinderen konden doen. Sommige kinderen vinden de aandacht van een aantal vreemde ontzettend leuk, waardoor ze de hele tijd aan je hangen. Vermoeiend soms, maar heel gezellig.

Toen school eenmaal begonnen was, hebben we regelmatig voor de klas gestaan. Het is een hele uitdaging om uit te leggen wat je bedoelt, als ze je niet begrijpen. Een aantal kunnen wel Engels, maar veel ook niet. Gelukkig kwamen we met handen en voeten, en een beetje hulp van een leraar, een heel eind. Er hebben hier en daar flink wat misverstanden plaatsgevonden, maar dat maakte het ook wel weer grappig. Een hele uitdaging!

"Because even the smallest voice deserves to be heard"

Eén van de dingen die me het meest is bijgebleven, zowel van afgelopen maand als die van het jaar ervoor, is de gastvrijheid en vriendelijkheid. Er wordt ontzettend goed voor je gezorgd en je kunt alles vragen. Ze vragen regelmatig hoe het met je gaat en als je ideeën hebt voor iets leuks, dan ben je altijd van harte welkom om ze te delen! Het voelde voor mij echt als thuis, waardoor ik ontzettend veel leuke dingen heb kunnen doen deze maand. De drempel om dingen te organiseren of te verzinnen, is heel laag. Dat maakt het heel prettig werken. Bovendien zie je dat de kinderen er ook ontzettend veel plezier aan beleven en dat kreeg ik ook regelmatig te horen van de leraren en verzorgers daar. Dat was heel fijn om te horen!

Voor mij is dit voorlopig de laatste keer dat ik er geweest ben. Ik heb inmiddels het stokje doorgegeven aan andere studenten. Zij gaan volgend jaar weer met een nieuwe groep, dus daar ben ik heel blij mee! Zelf hoop ik later nog een keertje langs te gaan in Sri Lanka!

Mirja Kok

Hekwerk

Ook op Sri Lanka neemt het vandalisme helaas toe. Dit heeft als resultaat dat op de vestiging Anandapura veel vernield wordt, ondanks het hekwerk dat rond het tehuis staat. Ter informatie, Anandapura is het tehuis waar dingen verbouwd worden zoals kokosnoten, kruiden maar waar ook vee gehouden wordt.

Tijdens ons bezoek in april 2015, werd getoond dat het hekwerk zijn beste tijd had gehad. (zie foto rechts) Het staat er dan ook al ruim dertig jaar. Nu vallen de gaten erin met als gevolg dat er onbevoegden het terrein op komen en bepaalde bewoners onbedoeld zonder begeleiding weg kunnen lopen. En dat niet alleen, er wordt ook gestolen. Onlangs werd er een koe meegenomen en dat was toch wel een stap te ver. De

bewoners worden angstig door deze gebeurtenissen en dat willen we helemaal niet hebben.

We zijn dus in samenspraak met de mensen ter plaatse gaan bekijken wat de mogelijkheden waren om tot een oplossing te komen. Dat heeft geresulteerd in een nieuw hekwerk, bestaande uit rollen zogenaamd Stacheldraad. Het hele terrein is nu weer voorzien van een compleet nieuw hekwerk dat weer jaren mee kan en waarmee het vandalisme en de diefstallen tot een einde zijn gebracht. (zie foto links)

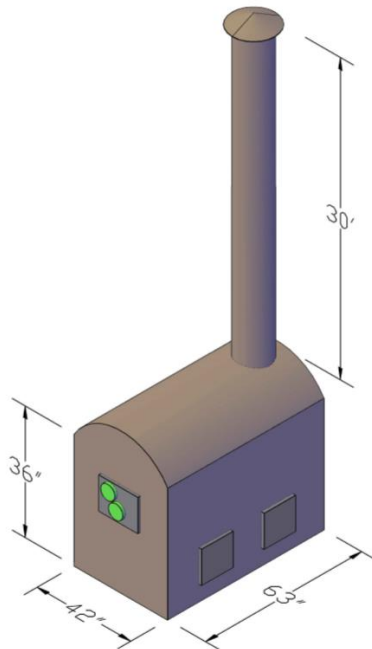

Afval

Vanuit Prithipura in Sri Lanka is de vraag gekomen of het mogelijk is een oven aan te schaffen voor het verbranden van afval. Voor velen van ons wellicht een vreemde vraag, dus eerst even wat uitleg.

In Sri Lanka is er nauwelijks spraken van een huisvuil ophaaldienst. En als deze er al is, dan zeker niet op regelmatige basis zoals wij gewend zijn.

Gevolg hiervan is, dat iedereen zelf zijn afval verbrandt. Langs de kant van de weg of ergens op een kaal stuk terrein. Het zal u niet verbazen dat dit niet erg milieuvriendelijk is.

Bij Prithipura is er dus ook geen of nauwelijks een ophaaldienst. U kunt zich wellicht voorstellen wat dit betekent voor een tehuis als Prithipura waar veel afval geproduceerd wordt. Denk bijvoorbeeld alleen maar eens aan wegwerpluiers of afgedankte herbruikbare luiers. Tot nu toe werd dit afval verzameld door een bewoner (David), die het vervolgens, zoals vaak gebruikelijk, de boel verbrandt ergens op een uithoek van het terrein. Echter de omwonenden begonnen hier terecht steeds meer over te klagen om nog maar niet te spreken over het milieuvervuilend karakter van dit gebeuren. Er bleef aanzienlijk wat restafval over dat ook ergens gedumpt moet worden. Dit vormt een steeds groter wordend probleem.

Men is op zoek gegaan naar een oplossing hiervoor. Die is uiteindelijk gevonden in een door Denen geproduceerde oven die gestookt wordt op hout. Door de speciale constructie van de oven die een dermate hoge temperatuur genereert, dat er van het afval weinig tot niets overblijft. Door deze hoge temperaturen is ook het beetje restafval verder niet meer schadelijk voor het milieu. De oven is verder

voorzien van een hoge schoorsteen zodat ook de omwonenden geen last meer hebben van de stank en rook.

Bijkomend voordeel is, dat de oven makkelijker te stoken is en dat is voor David ook weer een voordeel, omdat hij al op leeftijd raakt en fysiek minder goed in staat is tot het verbranden van het afval op de oude manier omdat hij dit nog steeds met veel plezier doet.

Als Stichting hebben we na goed overleg besloten tot aanschaf van deze oven over te gaan. Dat is inmiddels gebeurd. De oven is geïnstalleerd en werkt naar volle tevredenheid.

Hallo,

Ik ben Denise Faassen, derdejaarsstudent ergotherapie aan de Hogeschool Rotterdam. Afgelopen jaar ben ik voor de tweede keer naar Sri Lanka geweest om daar vrijwilligerswerk te verrichten. We waren dit jaar met een groep van 7 studenten, namelijk 6 ergotherapie studenten en 1 fysiotherapie student. Samen met Mirja (ergotherapie student) ging ik voor de tweede keer naar Sri Lanka, voor de andere 5 studenten was dit het eerste jaar.

Ik ben de gehele maand werkzaam geweest op Prithipura, hier verbleven we met zijn vieren, waarvan drie ergotherapie studenten en één fysiotherapie student. Het was geweldig om terug te komen op Prithipura en ze ontvingen ons dan ook met open armen. Ondanks dat ik het jaar ervoor op Cotagala werkzaam was herkenden de Akka's, Nanghi's en enkele kinderen/ouderen me nog, dat maakte het nog leuker! Dit jaar waren twee studenten werkzaam op 'the Netherlands' groep en twee studenten op 'the Maithree' groep.

Tijdens mijn verblijf was ik samen met één andere student werkzaam op 'the Netherlands' groep, een groep met 13 geweldige kinderen en volwassenen. Gedurende deze maand heb ik meegedraaid en geholpen in de dagelijkse verzorging, omdat ze dit door lichamelijke en/of

verstandelijke beperkingen niet zelfstandig kunnen. Verder heb ik elke dag het vertrek schoongemaakt en de kinderen bezig gehouden tijdens de therapietijden. In de therapietijden hebben we o.a. gebruik gemaakt van het zwembad en de snoezelruimte. Ook hebben we deze tijd gebruikt om lekker met de kinderen te knuffelen, zodat ze individueel aandacht kregen en

lichamelijk contact hadden. Het was duidelijk te zien dat de kinderen hier optimaal van genoten!

Ook dit jaar zijn de studenten van Prithipura naar Cotagala gegaan om daar een kijkje te nemen, hier werden we ook met open armen ontvangen. Voor mij was het extra speciaal, omdat ik het eerste jaar werkzaam was op Cotagala. Het was een onbetaalbaar moment toen de kinderen mijn naam riepen, op me af kwamen rennen en me knuffelde. Dit laat zien dat we op beide locaties met open armen ontvangen werden. Iedereen was zo ongelooflijk dankbaar met onze komst en de projecten die wij hebben kunnen sponsoren voor de locaties Prithipura en Cotagala.

Voorlopig is het de laatste keer dat ik in werkzaam ben geweest op Prithipura

en/of Cotagala, maar ik heb samen met Mirja het stokje doorgegeven, zodat andere studenten het project nu draaiende kunnen houden. Ik heb ontzettend veel geleerd van mijn tijd in Sri Lanka en daar ben ik enorm dankbaar voor! Ik weet zeker dat ik nog een keer terug kom in Sri Lanka en dan zal ik de Akka's, Nanghi's en kinderen in ieder geval opzoeken!

Denise Faassen

Terugblik

Mijn vrouw zei onlangs dat ik nu eindelijk maar eens moest beginnen met het opruimen van al de foto's die al zo lang in dozen lagen. Als gepensioneerde kon ik moeilijk zeggen dat ik daar geen tijd voor had. Bovendien was ik het met haar eens: ze lagen er al veel te lang.

Dus al de dozen te voorschijn gehaald. Daarin zaten de foto's, nog netjes in de mapjes waar de fotograaf ze destijds na de ontwikkeling had ingestopt. U begrijpt het al: ik ben niet iemand die zoiets zeer ordentelijk verzamelt. Dat was dus uitzoeken geblazen. Al snel lag de huiskamertafel vol met stapeltjes. Een

"Because even the smallest voice deserves to be heard"

stapeltje voor baby-foto's (de baby's zijn intussen 37 en 34 jaar), een stapeltje voor vakantiekiekjes, eentje voor bedrijfs foto's, eentje voor beurs-bezoeken, maar ook foto's van een paar stichtingen die ik jarenlang steunde. Een stichting in Polen, STOAH en eentje in Sri Lanka, Prithipura.

De plaatjes van Prithipura waren zeer interessant en maakte heel veel herinneringen los.

Hier heb ik er een waarop Brian de Kretser, oprichter van Prithipura, nog staat. Gemaakt tijdens mijn bezoek ter gelegenheid van de opening van het gebouw Jananna. Kijk de leden van de harmonie uit Cotagala, zie de groep danseresjes eens hun best doen ! Kijk, de Nederlandse ambassadeur in Sri Lanka onthult officieel de plaque "JANANNA NIRVASA". Hier zitten Jaques Bergman en Jan Huybrechts gezellig aan tafel te smullen van het feestdiner. Tillaka, vrouw van

Brian, neemt de cheque in ontvangst van sponsor de Bandenmolen uit Helmond. Etc. etc. Een prachtig bezoek !!

Volgend mapje. Wat stelt dat voor? O ja, dat was die vreselijk slechte weg bergopwaarts naar Cotogala ! Die leverde veel problemen op o.a. voor de tuktuks. Ouders konden hun kinderen bijna niet meer bezoeken. En na een mooie actie: foto's van een spiksplinternieuwe betonweg !! Feestelijkheden bij de opening hiervan. Overal blij gezichten. De kinderen die de olympische

spelen uitvoeren, die hutten bouwen, een meisje dat een heel mooi lied zingt, een groepje dat voor ons danst, drie boeddhisten in het wit die devoot bidden, etc. etc. Wat een vrolijk stapeltje plaatjes. Dan foto's van het inpakken van containers met allerlei hulpmiddelen voor Sri Lanka na de ramp door de Tsunami. Er werden rolstoelen, speelapparaten, gereedschappen enz. geladen.

En zo kan ik nog wel verder gaan. Wat een hoop schitterende plaatjes, wat een hoop herinneringen !

Ik hou er mee op, er zijn nog zo veel stapeltjes !!

Het opruimen van mijn talloze foto's bracht vele mooie dingen weer terug.

Ik maakte kennis met Prithipura doordat twee enthousiaste dames, Joke Bergman en Wil Huybregts mij omstreeks 1987 belde met de vraag of ik wel eens 2^e hands spullen had zoals looprekken, rolstoelen, krukken e.d. Hun enthousiasme deed mij besluiten om, na de verkoop van mijn bedrijf een verpleegtehuis te laten bouwen in Sri Lanka. Kort na de opening van dit tehuis "JANANNA", (genoemd naar mijn ouders Jan en Anna, die enkele maanden daarvoor overleden waren) werd mij gevraagd of ik in het bestuur wilde treden als penningmeester. Ik heb dat graag aanvaard en heb die functie jarenlang vervuld. Toen ik wat lichamelijke klachten kreeg heb ik deze functie overgedragen aan een zeer bekwaam iemand, Pamela, waarna ik gewoon bestuurslid werd. Enkele maanden geleden heb ik te kennen gegeven dat ik ook hieraan een einde moest maken vanwege enkele ernstige kwalen. Bovendien is 70 jaar oud zat. Laat jonger bloed het maar eens overnemen. Dus het uitzoeken van al mijn oude foto's bleek helemaal niet zo'n saai werkje te zijn. Ze laten zien dat het prachtige, vruchtbare jaren waren, waarin we met zijn allen, niet alleen het bestuur, maar ook de talloze vrijwilligers en de sponsors erg mooi en nuttig werk hebben gedaan. Ik besluit met de wens dat deze prachtige stichting, PRITHIPURA nog vele jaren hun mooie en zinvolle werk moge voortzetten.

Peter Verhees.

"Because even the smallest voice deserves to be heard"

Stichting Prithipura**Financieel jaaroverzicht per 31 december 2015****Inkomsten**

Donaties	€	12.139,96
Ontvangen rente	€	<u>1.106,60</u>
	€	<u>13.246,56</u>

Kosten**Kosten t.b.v. Projecten**

Prithipura	€	14.641,00
Andapura	€	42.474,00
Cotagala	€	<u>1.000,00</u>
	€	<u>58.115,00</u>

Overige kosten

Reis en verblijfkosten bestuur	€	3.478,61
Reiskosten vrijwilligers	€	310,47
Donatie medewerkers tehuizen	€	814,40
Kleine aanschaf t.b.v. tehuizen	€	683,24
Drukwerk	€	420,94
Kantoorkosten	€	20,00
Porti	€	427,87
Administratiekosten	€	64,99
Bankkosten	€	521,83
Diverse kosten	€	<u>60,00</u>
	€	<u>6.802,35</u>

Vermogen per 1 januari 2015

€ 107.266,57

Bij:

Totaal inkomsten	€	13.246,56
------------------	---	-----------

Af:

Kosten t.b.v. projecten	€	58.115,00
Overige kosten	€	6.802,35
	€	<u>64.917,35</u>
<u>Vermogen per 31 december 2015</u>	€	<u>55.595,78</u>

In 2015 zijn weer diverse projecten gerealiseerd. Zo is er o.a. een nieuw hekwerk geplaatst op Anandapura, en een verbrandingsoven gekocht voor Prithipura. Al deze projecten zijn mogelijk gemaakt door uw steun.

Wij danken u namens de bewoners van de tehuizen in Sri Lanka heel hartelijk voor uw bijdrage. Zonder uw bijdrage was en is het voor ons onmogelijk om de projecten te realiseren.

Blijf ons steunen de komende jaren.

ANBI status

Vanaf 2015 is het niet meer verplicht om een notariële akte op te laten maken voor het volledig aftrekbaar zijn zonder drempel van de giften aan Stichting Prithipura.

Dit kan ook met een overeenkomst "periodieke gift in geld" tussen u en onze stichting. Voorwaarde is wel dat u 5 jaar lang een door u jaarlijks toegezegd bedrag aan ons doneert. U kunt de hoogte van de jaarlijkse gift zelf bepalen. Dit bedrag wordt opgenomen in de overeenkomst.

Een invulvoorbeeld van deze overeenkomst is beschikbaar op onze website of kunt u via email bij ons opvragen.

Heeft u interesse? Wij geven u graag nadere informatie en helpen u graag bij het invullen van de overeenkomst.

Penningmeester Stichting Prithipura
Paméla Freriks